

НА КИНИСУЕНЬЕ

Позапри, майко, затрай се,
доста ме, леле, изпракя,
доста си съзи излеа
по тиа пусти патища.

А туку, майко, погледай,
погледай, леле, послушай,
како ми пилци запреа
пѣсни срѣдъ пролѣтъ радостна:

Како ми вода затраа,
темни ми карпи писнаа,
а гора лися пророни
отъ твойтѣ тажни гласови.

Я майко, трѣгнафъ, заминафъ,
куса си пушка нарамифъ,
планина Пиринъ развила,
байракъ се вѣе срѣдъ нея.

Я ке го, майко, дофанамъ,
надъ село ке го развѣамъ,
та ке те, майко, куртуламъ
отъ тоа робство кърваво.